

Temat: Nasi ulubieni felietoniści

Czas realizacji: 1 godz.

Cele zajęć

■ Cel ogólny

Zdobycie wiedzy na temat gatunkowych wyznaczników felietonu dziennikarskich oraz umiejętności wskazania podstawowych wyróżników tego gatunku i tworzenia krótkich form felietonowych.

■ Cele szczegółowe

Uczeń:

- z zaangażowaniem bierze udział w dyskusji,
- rozróżnia gatunki informacyjne,
- przedstawia, na czym polega specyfika felietonu,
- gromadzi argumenty na określony temat,
- wymienia zasady organizacji i tematykę felietonu,
- analizuje różne teksty i wskazuje cechy charakterystyczne felietonu,
- odróżnia styl felietonu od stylu innych gatunków,
- poszukuje tematów będących źródłem tekstu dziennikarskiego.
- tworzy różne krótkie teksty felietonowe,
- sprawnie posługuje się poprawną odmianą polszczyzny pisanej i mówionej.

■ Metody i formy pracy:

- metody aktywizujące – asocjogram, burza mózgów, dyskusja,
- rozmowa kierowana,
- pogadanka,
- ćwiczenia redakcyjne,
- ćwiczenia z tekstami prasowymi,
- praca z komputerem z dostępem do Internetu,
- indywidualna praca analityczna i redakcyjna.

■ Środki dydaktyczne:

- karta pracy: *Nasi ulubieni felietoniści*
- Materiały dla nauczyciela: *Nasi ulubieni felietoniści*
- fragmenty różnych tekstów prasowych: felietony z tygodników „Wprost”, „Polityka” , „Zwierciadło” (m.in. Krzysztofa Skiby, Marka Króla, Macieja Stuhra, Tomasza Jastruna i in.);
- komputer z dostępem do Internetu, m.in. stron (<http://natemat.pl/59177,nie-przeczytasz-juz-dobrego-felietonu-krzysztof-skiba-gatunek-wymiera>;
<http://zwierciadlo.pl/2011/lifestyle/felieton/krotki-kurs-felietonopisarstwa>;
<http://zwierciadlo.pl/2011/lifestyle/felieton/tomasz-jastrun-jak-dostalem-nobla>;
<http://skiba.blog.pl/id,3256392,title,Tandetafelietonu,index.html?smybbtticaid=61308e>)
- komputer, tablica, arkusze papieru, flamastry.

Temat: Nasi ulubieni felietoniści

■ Przebieg lekcji

1. Faza wstępna : nasi ulubieni felietoniści / prezentacja (12 min.)

- Sprawdzenie zadania domowego (praca długoterminowa) polegającego na tym, że uczniowie mieli stworzyć portfolio swojego ulubionego felietonisty .
- Uczniowie, występując na forum, prezentują innym uczniom sylwetki swojego ulubionego dziennikarza – felietonisty, tematy poruszane w felietonach i styl, jaki wyróżnia ulubionego felietonistę.

2. Faza realizacyjna

a) O czym i jak piszą współcześni felietoniści/ praca w parach i indywidualna (15 min.)

- Uczniowie w parach otrzymują felietony do przeanalizowania („Wprost”, „Polityka”, „Zwierciadło” itp.).
- Uczniowie odpowiadają na pytania z karty pracy: wypisują tytuł i podtytuł felietonu i określają jego znaczenie, określają problem poruszony w tekście, wskazują zawiązanie i puentę tekstu, określają cechy stylu (*Karta pracy, zad.1.*);
- Po upływie wyznaczonego czasu wybrani uczniowie prezentują efekty swej pracy.

b) Tworzymy przepis na dobry felieton/burza mózgów, praca indywidualna (15 min.)

- Nauczyciel prosi, by uczniowie zastanowili się, czy łatwo jest napisać ciekawy, felieton, który zachęci współczesnego czytelnika do lektury. Swobodne wypowiedzi uczniów na forum.
- Nauczyciel poleca uczniom, by po zapoznaniu się z tekstem Macieja Stuhra pt. „Krótki kurs felietonopisarstwa” (tekst dostępny w *Materiałach dla nauczyciela* lub na stronie : <http://zwierciadlo.pl/2011/lifestyle/felieton/krotki-kurs-felietonopisarstwa>) stworzyli swój własny „Przepis na udany felieton”.

3. Faza podsumowująca / burza mózgów (3 min.)

- Burza mózgów i dyskusja na temat: „Czy styl indywidualny felietonisty ma wpływ na poczytność felietonów”.
- Uczniowie na forum prezentują swoje stanowisko.

■ Ewaluacja/samodzielna praca uczniów

Po przeczytaniu dwóch tekstów: Anny Wittenberg pt. „Nie przeczytasz już dobrego felietonu?” (na stronie

<http://natemat.pl/59177,nie-przeczytasz-juz-dobrego-felietonu-krzysztof-skiba-gatunek-wymiera;>) oraz Krzysztofa Skiby pt. „Tandeta felietonu” (na stronie:

<http://skiba.bloog.pl/id,3256392,title,Tandetafelietonu,index.html?smoybbtticaid=61308e>) ustosunkuj się do problemu poruszonego w obu tekstach (wykonaj zad.3. z Karty pracy).

Temat: Nasi ulubieni felietoniści

KARTA PRACY

1. Po przeczytaniu wybranego tekstu felietonu uzupełnij poniższe zadania.

a) wypisz autora i tytuł felietonu.....

.....

b) wypisz podtytuł felietonu.....

.....

c) Do czego odnosi się tytuł tekstu jakie środki stylistyczne w nim zastosowano.....

.....

.....

.....

d) krótko określ problem przedstawiony w tekście.....

.....

.....

.....

e) wskaż cechy stylistyczne felietonu/zastosowane chwyt (np. anegdota, frazeologizmy)

.....

.....

.....

.....

2. Po zapoznaniu się z tekstem Macieja Stuhra pt. „Krótki kurs felietonopisarstwa” (tekst na stronie : <http://zwierciadlo.pl/2011/lifestyle/felieton/krotki-kurs-felietonopisarstwa>) stwórz w punktach swój własny „Przepis na udany felieton”.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Temat: Nasi ulubieni felietoniści

3. Po przeczytaniu dwóch tekstów: Anny Wittenberg pt. „Nie przeczytasz już dobrego felietonu?” (na: <http://natemat.pl/59177,nie-przeczytasz-juz-dobrego-felietonu-krzysztof-skiba-gatunek-wymiera;>) oraz Krzysztofa Skiby pt. „Tandeta felietonu” (na :

<http://skiba.bloog.pl/id,3256392,title,Tandetafelietonu,index.html?smoybbtticaid=61308e>) ustosunkuj się do problemu poruszonego w obu tekstach.

[illegible]

Temat: Nasi ulubieni felietoniści

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELA

M. Stuhr „ Krótki kurs felietonopisarstwa”

Na wypadek, gdyby ktoś z Państwa chciał dołączyć do grona felietonistów, prezentujemy krótki samouczek.

1. Dokonaj obserwacji. Jeśli nie chcemy pisać felietonu o niczym, dobrze byłoby sprecyzować sobie z początku jego temat. Jest on w gruncie rzeczy dowolny, zależny od naszej aktualnej, interesującej nas konstatacji. Może być o polityce, seksie lub pieniądzu, ale także o rzeczach, które z pozoru absolutnie nikogo nie interesują, na przykład „O tym, jak niełatwo napisać felieton”.

2. Otwórz butelkę wina. Na przykład Bodegas Lahoz, Tempranillo Roble, 2007.

3. Zaczynij pisać, potem będzie trochę lepiej.

4. Anegdota ilustracyjna. To jest to, za co czytelnicy będą za nami szaleli, a sobie nawzajem wyrwali kolejne numery naszego periodyku. Mężczyźni podzielą się z nami swą władzą, a kobiety pokażą nam swoje biusty. Lub ich fragmenty. Przykład ilustrujący naszą obserwację, może być oczywiście nieco zmodyfikowany i przerobiony. Nikt przecież nie zauważy, że lekko podkoloryzujemy rzeczywistość albo zmienimy nieco personalia.

Dajmy na to: „Miałem kiedyś przyjaciela pisarza, który został poproszony o napisanie felietonu, ale ponieważ śmiertelnie się zakochał, to go nie napisał. Zakochał się, co prawda w swojej żonie, i to 13 lat wcześniej, ale fakt pozostaje faktem – felietonu nie ma, a termin nagli. Cóż było robić, w ostatniej dosłownie godzinie nasz literat siada do biurka. Ponieważ jednak nie ma tematu, a co gorsza talentu, otwiera butelkę wina i gapi się tępo w pustą kartkę. W akcie desperacji bierze do ręki leżącą obok gazetę sprzed kilku miesięcy, szukając inspiracji. Przed oczami przelatują mu mało ciekawe zdania: ‘Straż pożarna zareagowała na wypadek błyskawicznie...’, ‘Dziś nikt z sieci Dopalać.pl nie rozmawia z mediami, bo gdyby ktoś się odważył...’, ‘Obecnie trudno znaleźć polityka z państwa pakistańskiego, który...’, ‘Jarosław Kaczyński chciał dołączyć do grona łagodnych polityków, jednak...’, ‘Listę wszystkich felietonistów prezentujemy na stronie...’, a także ‘króciutki skok Stefana Huli’ oraz ‘Samouczek brydżowy’. Mój zdesperowany przyjaciel, rzucając kostką, wybrał kolejne słowa z tych zdań, które przepisywał na kartkę (wyniki rzutów kostką zaznaczono na czerwono). W ten sposób powstał najdziwniejszy felieton w jego życiu. Po miesiącu ujrzał światło dzienne. Ku zdumieniu autora ujrzał światło dzienne. Ku zdumieniu autora tekst zrobił gigantyczną furorę! Otrzymał wiele nagród, w tym Laur Złotej Pytii za najszczęśliwszy tekst roku. Tadeusz Słobodzianek przekazał mu spontanicznie resztę, której jeszcze nie wydał, pochodzącą ze 100-tysięcznej nagrody Nike, a stacja TVN nakręciła na podstawie jego felietonu kasowy serial”.

5. Policz litery, bo może już wystarczy. (Najczęściej okazuje się, że w tym momencie masz dopiero jakieś 2700 znaków, więc jeszcze trochę brakuje).

6. Otwórz drugą butelkę wina. Karl Pfaffmann, Walsheim, Spätburgunder, 2009.

Temat: Nasi ulubieni felietoniści

7. Akcent osobisty. Wyteż wszystkie swe siły, wzbij się na wyżyny swego człowieczeństwa, aby nadać tekstowi osobisty ryt i wydźwięk. Czytelnik powinien dowiedzieć się, co tak naprawdę o tym wszystkim myślisz. Możesz być śmieszny lub wzruszający. Nie możesz być żałosny i sentymentalny.

Na przykład: „Każdemu z nas zdarzają się chwile słabości. Każdy z nas nie przyniósł kiedyś zadania domowego i próbował nadrobić miną. Każdy aktor (i większość aktorek) grał kiedyś na kacu i właśnie wtedy musiał i chciał pokazać, że jest dobry. Większość z nas dopiero przyparta do muru daje z siebie wszystko. Nie różnię się od tej większości. Mam jednak jedną zasadę, której hołduję od lat. Jeśli zdarza mi się już robić coś na ostatnią chwilę, to właśnie wtedy staram się wzbicić na wyżyny swoich wątplych możliwości. Wtedy może się bowiem okazać, że ta, nazwijmy to, prowizorka, lepsza nawet od tej całej reszty!”.

8. Policz litery, bo może jest już za dużo. (Rzeczywiście, najczęściej okazuje się, że w tym momencie masz już więcej, niż potrzeba).

9. (najtrudniejsze) Ze wszystkich sił spróbuj powstrzymać się od pisania dalej.

(tekst felietonu dostępny na stronie:

<http://zwierciadlo.pl/2011/lifestyle/felieton/krotki-kurs-felietonopisarstwa>)